

MATEŘSKÁ ŠKOLA POHÁDKA BORAČ

KRONIKA 2017/2018

Č.j.114/2018

ŠKOLNÍ ROK 2017/2018

Hurá na prázdniny aneb těšíme se a vzpomínáme

Hurá na prázdniny !!! Tak to je velké těšení, které zažíváme my všichni na konci školního roku. Těšíme se a zároveň vzpomínáme. My učitelky hodnotíme, co se nám při náročné práci s dětmi podařilo a přemýšlíme o tom, co bychom měly v příštím roce ještě vylepšit. Děti jsou pyšné na to, co vše se za celý rok naučily, loučí se se svými kamarády ze školky, těší se na dobrodružství, které zažijí o prázdninách i na nové spolužáky, které poznají až s prvními dny v nové „velké“ škole.

Tomuto velkému těšení a očekávání, které je na počátku července před námi, předcházela řada pěkných zážitků, které jsme společně prožili během školního roku 2017/18. Připomeňme si je.

Pro dospělé osazenstvo začal nový školní rok o něco dříve než dětem, postaralo se o krásné prostředí a bezproblémový začátek pro děti nejen starší, zkušené a „ostřílené“ předškoláky, ale i pro děti nejmladší. Čisté zázemí zabezpečila paní školnice a současně kuchařka Jiřina Matoušková z Jilmoví. Celou školku nadále vedla paní Mgr. Soňa Šikolová

z Nedvědice. Roli paní učitelky převzala na měsíc září a část měsíce října paní Jaroslava Kalčíková z Bystřice nad Pernštejnem, kterou pak po ukončeném léčení vystřídala paní učitelka Mgr. Pavla Čechová z Nedvědice. Díky projektu Personální podpora MŠ Borač nám v tomto školním roce pomáhala paní asistentka Alice Ondrová z Doubravníka.

Zvonění kašpárkových rolniček v září přivítalo 19 dětí, 10 holčiček a 9 kluků. 12 dětí bylo z Borače, další děti dojížděly z okolních obcí - z Tišnova, Maňové, Šerkovic, Černvíra, Dolního Čepí, Smrčku. Na jaře postupně přibyly do školky ještě dvě tříleté a jedna dvouletá holčička. Na konci školního roku bylo v naší školce 22 dětí.

Máme rádi pohádky

aneb vítejte v naší pohádkové školce

Pravidelní čtenáři naší kroniky dobře vědí, že se jmenujeme MŠ POHÁDKA Borač. A i náš vzdělávací program, který v minulém roce prošel řadou změn, zní Z POHÁDKY DO POHÁDKY. Zúročuje naše mnohaleté pedagogické zkušenosti i připomínky rodičů získané z anketního šetření konaného v červnu 2017.

Pohádky jsou neoddělitelnou součástí našeho běžného dne v mateřské škole. Jsou zdrojem poučení i zábavy, důvodem k přemýšlení i k smíchu.

S pohádkovými příběhy jsme se například učili správně se chovat mezi kamarády i v silničním provozu, znát zvířátka nebo rýmovat. Pohádky nás zavedly do historie i do vesmíru. Jen při odpoledním odpočinku jsme v tomto roce přečetli 42 pohádkových knížek.

Další pohádky a dětské příběhy četli dětem přímo rodiče, prarodiče i pracovníci školky v rámci celonárodního projektu CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM. Převzali na sebe podobu kuchařky, řidičky, maminky na mateřské dovolené, knihovnice, programátora, zdravotnice, prodavačky, učitelky a zajímavě vyprávěly o svém povolání. Pan Jurnečka, starosta dobrovolných hasičů, přečetl dětem pohádku O Florianovi, patronu všech hasičů, přímo v nově zrekonstruované hasičské zbrojnici v Borači.

Knihy, které děti rády prohlíží, jim poskytují velmi zajímavé a rozmanité informace, ale je potřebné ještě najít prostředí, kde si své nově nabyté poznatky mohou ověřit a vyzkoušet. Nejen místní rodáci vědí, že takovým místem je právě překrásné okolí obce. Lesy a lesní cestičky, louky, řeka - tam míří naše každodenní kroky při společných vycházkách skoro za každého počasí. Pro pobyt venku a sportování se dobře hodí i naše školní zahrada, je vybavena mnoha prvky, na kterých se děti protáhnou i si odpočinou.

Nechybí ale ani místo, na které se děti po dlouhé procházce mohou bezpečně vrátit, v zimě se

tam zahřejí, v létě ochladí, a tím jsou vnitřní prostory naší školky. Třídy, okna i chodby si děti rády samy zdobí svými výrobky a obrázky. Různorodé hrací kouty zabezpečují dětem dostatek prostoru ke hře. Jsou také neustále doplňovány novými hračkami, pomůckami i vybavením. S pomocí rodičů si samy děti na pořízení některých z nich přispěly SBĚREM STARÉHO PAPIRU, který u nás probíhá dvakrát ročně, v měsíci listopadu a červnu.

Děti si velmi oblíbily nové cvičební didaktické pomůcky bObles, které jsme zakoupili v rámci projektu Personální podpory do škol. Aktivita s těmito prvky rozvíjí sílu, rovnováhu, stabilitu, ale i fantazii a kamarádství. Starší děti dokáží vymyslet a postavit překážkovou dráhu a mladším rády pomáhají s jejím úspěšným překonáním a zvládnutím.

Na jaře byla rozšířena dílnička pro děti, od té skutečné tatínkovy k nerozeznání. V nově vybaveném, vhodnějším a lépe zařízeném prostoru od prvních chvil vznikaly výrobky ze dřeva i dalších materiálů. Zručnost i fantazie se v dětské dílně rozvíjela naplno a my jsme tak i nadále naplňovali projekt Technické školky z roku 2015.

Velké přípravy a hlavně těšení způsobilo nové vybavení naší šatny. Děti překvapily barevné skříňky a bylo těžké vybrat si tu „svoji“. Všichni pak ocenili více prostoru na převlékání i ukládání oblečení.

Školní rok začíná aneb já a moji kamarádi

Na setkání s kamarády se v září těší snad všechny děti. Ale aby bylo soužití tak rozdílných „malých človíčků“ přijatelné, je třeba si domluvit a také dodržovat určitá pravidla společného soužití. Děti se s nimi seznamují od prvního dne, samy si je namalují, starší děti „poučí“ mladší. Je třeba hodně trpělivosti a důslednosti, než je děti přijmou za své. Nejrůznější aktivity, při kterých se děti chovají podle těchto domluvených pravidel, jsou zařazovány celoročně.

Od prvních (až do posledních) chvil ve školce zkouší děti být samostatné při oblékání i stolování. Učí se poradit si při sebeobsluze v umývárně či zapojit se do úklidu hraček a vypůjčených pomůcek. A když už dokáží obstarat samy sebe, mohou myslet i na druhé.

Po celý školní rok jsme také využívali zvláštnosti jednotlivých ročních období. Na podzim vyzdobily děti školku výrobky z ovoce a zeleniny, skřítky z barevných listů, v zimě budovaly stavby ze sněhu, na jaře si zasadily semínka, ozdobily vajíčka, upletly pomlázky, v létě cestovaly do cizích krajin

za zvířátky, ani nevadilo, že to cestování bylo jen prstem po mapě nebo v encyklopedii zvířat. Nezahálela jemná motorika, smyslové vnímání ani fantazie dětí.

Děti si také oblíbily celoroční sportování se zvířátky. Prvním rokem jsme se totiž účastnili projektu České obce sokolské nazvané SVĚT NEKONČÍ ZA VRÁTKY - CVIČÍME SE ZVÍŘÁTKY. Nejrůznější úkoly kobylky Emilky, opičky Haničky, ježečka Marečka, berušky Danušky, veverušky Věrušky a sokolíka Pepíka děti plnily s velkou chutí, sportovaly, tvořily a bavily se. Za své úspěchy získávaly samolepky do „svých sportovních“ sešitů.

Také předškoláci, a nejen oni, se po celý rok pravidelně připravovali na své budoucí školní povinnosti a jejich *kompetence* na konci předškolního vzdělávání jsou velmi dobré: *správná výslovnost, bohatá slovní zásoba, schopnost vést s druhými dětmi i dospělými rozhovor, vyprávět své zážitky, pamatovat si, soustředit se nejen na hru, ale i na práci a povinnost, zajímat se o vše nové, mít vlastní nápady, věřit si a nebát se možných chyb, které se dají účinně napravit*, to vše a mnohé další jsou dovednosti, které se našim dětem nejednou hodí při zahájení školní docházky, ale i v celém životě.

Podzim v Pohádce aneb hurá do světa přírody i lidí

Vedle úplně (ne)obyčejných aktivit ve třídě i venku, ke kterým na podzim patří sběr listů i plodů nejrůznějších tvarů i barev a ze kterých se tak krásně vytvářejí nejrůznější ozdůbky, jsme ve školce přivítaly neobyčejnou návštěvu. Byl to ZDRAVÍK A ZVÍŘÁTKA Z LESA v projektu ZDRAVÍ DĚTEM. V interaktivním výchovném pořadu si děti zazpívaly, zacvičily a povídaly si nejen o svém zdraví.

Dalším říjnovým programem, který ukázal dětem jak se správně hýbat, bylo cvičení bObles. Posilování a balancování na pomůckách z EVA pěny si naše děti vyzkoušely již druhým rokem. A splnilo se i jejich tajné přání: „Co kdyby nám tyhle prima houpačky a prolézačky donesl Ježíšek.“

V listopadu jsme se poprvé v tomto školním roce vydali do kulturního domu v Borači. Vzorně připravený a příjemně vytopený sál přivítal nejen nás, ale i děti z mateřských škol z Doubravníku a ze Štěpánovic. Všechny potěšilo společné opětovné setkání. Představení v podání dvou hereček divadélka KAČA A KAČA jsou zárukou, že se děti budou bavit a také pomáhat. A jinak tomu bylo i tentokrát

v pohádkovém hudebním představení nazvaném SVIŠŤ PIŠŤ. Malý svištík, který ale neuměl pískat, našel kamarády právě u nás v Borači. Ti mu pomohli a pískat ho naučili a zažili s ním spoustu legrace.

Nezapomněli jsme ale ani na rodiče. Díky Projektu PERSONÁLNÍ PODPORA MŠ BORAČ- ODBORNĚ ZAMĚŘENÁ TEMATICKÁ SETKÁVÁNÍ A SPOLUPRÁCE S RODIČI jsme mohli ve školce uvítat dva odborníky, kteří k nám dorazili z Brna.

Prvním byla speciální pedagožka paní magistra Jiřina Bednářová, která hovořila s rodiči na téma školní připravenost a zralost. Doporučila jim řadu publikací, které dětem před vstupem do školy mohou pomoci.

Druhým odborníkem byl klinický logoped pan magistr Jan Dezort, který objasnil rodičům jak probíhá vývoj dětské řeči, jaká jsou riziková období tohoto vývoje i jak mohou předcházet vzniku řečových vad a poruch u svých dětí.

Zima je prima

Zima v naší školce začíná o něco dříve než ta kalendářní. Čeká nás totiž spoustu zábavy, ale i práce. Vždyť nachystat vánoční program pro rodiče není jen tak. Zapojit se do jeho přípravy vyžaduje od dětí trpělivost, vytrvalost a soustředění. Cvičí, zpívají, tancují a svými dovednostmi chtějí udělat radost svým nejbližším a nejmilejším.

Takovou zkouškou na velké vánoční vystoupení je naše obvyklé ČERTOVSKE DOVÁDĚNÍ v obci. Děti si vyzkouší, jaké je zpívat a hrát na Orfovy nástroje před dospělými. S růžky na teplých čepicích, se zvonečky na krku a s nejpodivuhodnějšími nástroji a chřestidly vlastní výroby v rukou se vydáváme za rodiči a do místního obchodu. Takovou chvilku klidu a zábavy v uspěchaném čase předvánočním uvítají určitě všichni. Děti se pak radují z vykoledované výslužky plné sladkých dobrot. A ještě je ve školce čeká obrovské překvapení. Určitě uhádnete kdo. Je to MIKULÁŠ s plným košem dalších dárků. A i když některé děti neskrývají své obavy, jestli byly celý rok hodné, darované sladkosti jim určitě náladu napraví.

Aby dětem těšení se na Ježíška rychleji uteklo, čekaly je ještě dvě prima akce. První se konala přímo ve školce, kde se připravila školní asistentka Alice se svým hudebním nástrojem. Tím nástrojem byla ELEKTRICKÁ KYTARA. Děti si s kytarou

zazpívaly oblíbené písně, naučily se novou, a dokonce si hru na kytaru samy vyzkoušely. Když zjistily, že tento nástroj může také hrát velice nahlas, šla kytara z ruky do ruky.

Další předvánoční akcí bylo divadelní představení nazvané VÁNOČNÍ PŘÍBĚH. Konalo se v kulturním domě v Borači, opět za účasti dětí z Doubravníku a Štěpánovic. Děti se seznámily se dvěma holčičkami, které ale na sebe občas nebyly tak hodné, jak by měly. Poznaly, že když budou samy kamarádké na druhé, tak ostatní děti jim oplatí stejně. Uvědomily si, že čas vánoční je časem, kdy se plní přání a lidé jsou na sebe hodní. A tak by tomu mělo být po celý rok.

A naše děti svým rodičům, prarodičům, sourozencům, kamarádům opravdu udělaly radost. VÁNOČNÍ PROGRAM jsme tentokrát nazvali OD PODZIMU DO ZIMY a děti v něm předvedly, co se vše za uplynulých pár měsíců ve školce naučily. Zaplněná školka voněla cukrovím od šikovných maminek a babiček a děti se připravily na své vystoupení u vlastnoručně nazdobeného stromku, který nám darovala rodina Soukupova. Překonávaly svou trému, vzájemně se podporovaly. Dokázaly, že umí zpívat, tančit, cvičit a hrát skoro jako opravdoví herci. Hudební pohádka O veliké řepě toho byla důkazem a líbila se všem zúčastněným. Největší radost ale měly

děti, když zaslechly zvonění zvonečku. To pod stromeček právě donesl dárečky Ježíšek. Pro kluky „opravdovská“ auta, pro holčičky „opravdovský“ kočárek a pro všechny spoustu stavebnic a také vytoužený „dar“, o kterém jsem se již zmínila, bObles cvičební prvky. Ten den se nikomu z dětí ze školky už vůbec nechtělo. A snad ani všem rodičům ...

V novém roce jsme si užívali sněhové nadílky. Jezdili jsme na lopatách, odhazovali sníh novými hrabadly, stavěli sněhuláky, běhali ve vyšlapaných cestičkách. Zkrátka zima jak má být.

Také ve třídě nám zima pěkně utíkala. S pohádkami se děti dobře naučily orientovat v ročních obdobích, objevovaly rozdíly mezi živou a neživou přírodou. Pomáhaly také zvířecím kamarádům, kteří to nemají v zimě vůbec jednoduché. Vyzkoušely si jak pečovat o své zdraví a předcházet tak onemocněním, která v tomto zimním období postihla i naši školku. S dětskými kamarády cestovaly do celého světa. Nezaháleli ani předškoláci a pilně se připravovali na zápis do školy.

Se zimou jsme se chtěli rozloučit VELKOU ZIMNÍ VYCHÁZKOU. V období, kdy jsme vycházku se Šárkou Ondráčkovou z Inspira Tišnov plánovali, tedy na konci února, zima však ještě neřekla své poslední slovo. Naopak, zdála se být v plném proudu. Na našem dlouhém výšlapu do přírody nás čekala spousta sněhu

a opravdu velký mráz. Děti se na výpravu moc těšily. V loňském roce jsme při podobné akci přivítali jaro. Letos to měla být právě zima, o které si děti měly rozšířit a upevnit své znalosti. Paní Ondráčková si s sebou přinesla malého pomocníka skřítku. Společně s dětmi hledali ve sněhu stopy zvěře nebo nacházeli poschovávané oříšky pro veverky. Poznávali jehličnaté stromy i větvičky listnatých stromů. Seznámili se s řadou ptáčků, kteří v zimě obtížně hledají svou potravu a vyzkoušeli si, jak je obtížné nalezená zrníčka sezobat. Děti zrníčka vyměnily za burizonky a jen za pomoci jazýčků je „sezobaly“. Vycházku si užily a zvládly ji i v poměrně náročných zimních podmínkách na jedničku.

Poslední a tradiční akcí, na kterou je třeba se řádně připravit a která nám urychluje a zpříjemňuje přechod zimy do jara, je náš DEN MASEK. Den nečekaných překvapení. Děti překvapí nás dospělé svými nápaditými maskami. Školka je plná princezen, rytířů, víl, pohádkových postaviček i zvířátek. Ale ani my dospělí nezahálíme. Připravujeme pro děti řadu zajímavých a neobvyklých aktivit, při kterých musí prokázat svou šikovnost, nápaditost i vytrvalost. Některé aktivity absolvují se svými rodiči již na cestě ze šatny do třídy. Za zdárné splnění aktivit získávají razítka na své medaile. Po promenádě masek čekají na děti odměny, které si plným právem zaslouží.

Jaro plné čarování a sportování

Kouzelné masky, ve kterých se děti tak dobře bavily, tedy odstartovaly příchod jara. Jaro v tomto roce přišlo jako mávnutím kouzelného proutku, přišlo skoro najednou a už neodešlo. Žádné pozvolné tání sněhu ani pomalé oteplování, zkrátka zima jeden den skončila a druhý den jsme tu měli jaro v plném proudu s teplým sluníčkem, modrou oblohou i zelenou travičkou. Ani jsme se tentokráte nemuseli moc snažit při LOUČENÍ S PANÍ ZIMOU. Hezky jsme si paní Zimu vyzdobili, oblékli ji do bílých šatiček. Na mostě u řeky Svratky jsme jí zazpívali, ale její putování po řece bylo jen krátké. Sluníčko už i v tomto jarním čase vypilo hodně vody a tak naše paní Zima přistála hned v první zatáčce řeky Svratky. A jaro bylo tu.

Jaro nabité aktivitami a také cestováním. První cestu jsme podnikli na představení JARO S ČÁPEM. Jeli jsme autobusem za dětmi do ŠTĚPÁNOVIC. Oplatili jsme jim tak jejich návštěvu u nás v Borači. Děti ze Štěpánovic nám před představením ukázaly jejich školku a půjčily nám své hračky. Legrační bylo, že do štěpánovické školky, která svůj vzdělávací program nazvala Putování s pejskem a kočičkou, přijela na návštěvu právě kočička s pejskem. Ještěže byla školka plná dětí. Ty jim totiž pomohly zkrotit zlou vránu, která se

nechtěla rozloučit se zimou, ničila vysázené barevné kytičky. Společně vránu napravily a přivolaly jaro. Po představení nás děti ze Štěpánovic pozvaly do míst v okolí obce, kam chodí rády na procházky. Obdivovali jsme krásný výhled na okolí i nově postavený krmelec v lese, kam děti nosí zvířátkům nejrůznější dobroty. Hledali jsme cesty, po kterých bychom mohli dojít k nám do Borače. Společná vycházka byla moc fajn a děti se pěkně skamarádily. Zpáteční cesta vláčkem byla pro děti jen příjemnou tečkou za krásně prožitým dopolednem.

Druhé cestování nás zavedlo až do SENTIC na SETKÁNÍ MATEŘSKÝCH ŠKOL nazvané BARVY KAM SE PODÍVÁŠ, NAD HLAVOU DUHU MÁŠ. Setkání dětí z několika mateřských škol se uskutečnilo již třetím rokem. Pro nás to bylo poprvé. Na cestu jsme se vydali objednaným autobusem společně s dětmi ze štěpánovické školky. Vyrovnat se s novým prostředím, spoustou dospělých i nových kamarádů a také televizními kamerami děti zvládly bez problémů. Připravené vystoupení se jim skvěle podařilo. Pojmenovali jsme ho stejně jako naši sportovní znělku ZELENÁ JE TRÁVA, SPORTOVÁNÍ HRA. Sport a cvičení opravdu naplňovalo celé naše vystoupení. Dětem moc pomáhala zvířátka. S opičkou skákaly přes švihadlo, s ježečkem házely míčem, se sokolíkem zpívaly. V druhé polovině vystoupení

přišly na řadu bObles prvky. Chůze, lezení a udržení rovnováhy nedělalo dětem vůbec žádné problémy. Ukázaly, že sportování naše děti opravdu baví.

Třetí výjezd a opět se sportováním byl do PŘEDKLÁŠTĚŘÍ na již 10. ROČNÍK SPORTOVNÍCH HER MŠ MIKROREGIONU PORTA. Slavnostní nástup „barevných“ školek, plápolající olympijský oheň, představení jednotlivých školek svými popěvkami a společný zpěv písně Není nutno odstartovaly tento jubilejní ročník. Slalomový běh, hod míčkem, skoky do dálky a závěrečná štafeta družstev jsou již tradičními disciplínami her. Příprava celoroční, ale trénink se vyplatí. Děti jsou plné nadšení a chtějí ukázat svou rychlost, sílu, obratnost i vytrvalost. A dařilo se jim i tento rok. Obě družstva, mladší i starší, si za své fantastické výkony zasloužila pohár a diplom. Každé z dětí vybojovalo medaili, kterou si hrdě pověsilo na krk. V Předklášteří se děti setkaly také se svými staršími kamarády a sourozenci, sportovní výkony podpořili i rodiče. Atmosféra byla nabitá fanděním, radostí z vlastních dovedností i pocitem sounáležitosti v duchu opravdových olympijských her.

K jaru patří samozřejmě také VELIKONOCE, na které nesmím zapomenout. Vždyť barvení a zdobení vajíček, veselé koledy, pletení pomlázky nebo vypěstování vlastní malé zahrádky v květináčku jsou

činnosti, bez kterých by nebyly Velikonoce. Děti baví a znamenají pro ně očekávání. Holčičky jsou zvědavé, jací koledníci k nim přijdou, kluci se těší na malovaná vajíčka a jiné dobroty, které vykoledují a která si pro ně děvčata připravila. Zdálo by se, že chlapci jsou na tom o Velikonocích lépe než holčičky, ale opak je pravdou. Naši kluci se totiž umí s děvčaty rozdělit, a to dokonce i o celou tašku dobrot. Velikonoce jsou prostě prima.

Prima a plné kouzel a čarování bylo i kouzelnické představení WALDINI. Na návštěvu pana kouzelníka se ve školce těšily nejen děti z Borače, ale i děti ze Štěpánovic. Staly se nejen svědky, ale i jeho zdatnými pomocníky. Asistovaly při zmizení i znovuobjevení prstýnku, obdivovaly triky s kartami, které pan kouzelník přímo před jejich očima nechal zmenšit, nadšené byly, když se v klobouku objevila holubička nebo opravdový králík. Toho si pak za odměnu mohly pohladit.

Jaro si děti ale také vyzkoušelo, a to hned několikrát. ZDRAVÁ PĚTKA a paní kuchařka Bětko připomněla dětem jak pečovat o své zdraví, aby byly silné a plné energie. Společně putovaly za zdravou Evičkou a nemocným Pětou. Evička jedla ovoce, zeleninu, maso a další zdravé potraviny, Pěťa mlsal samé sladkosti a nerad sportoval. Děti velmi rychle poznaly, proč je vlastně Pěťa nemocný. A také mu

pomohly se uzdravit. Sestavily mu zdravý a vyvážený jídelníček, ukázaly mu, jak má cvičit a hýbat se.

Bezpečné chování v dopravním provozu si děti vyzkoušely na DOPRAVNÍM HŘIŠTI. Z důvodu sněhové kalamity k nám dorazilo s dvouměsíčním zpožděním. Kdo by v ten tolik očekávaný den zavítal do kulturního domu našel by v něm dokonale zařízené dopravní hřiště - silnice s přechody, dopravní značky a hlavně autíčka, na která se děti už moc těšily. V pořadí již druhá návštěva policistů s dopravním hřištěm se opět vydařila. Děti se vystřídaly v roli policistů, chodců i řidičů, řídily se dopravními značkami a předpisy i pokyny skutečné autority, kterou byla paní policistka.

Na jaře nezahálely ani naše ručičky. Pracovně jsme oslavili DEN ZEMĚ. Děti pomáhaly čistit jarní přírodu, třídily odpad.

Šikovné ručičky si poradily s přáníčky pro maminky i pro návštěvníky naší školky, které jsme se chystali přivítat v měsíci červnu.

Do 10. ROČNÍKU SOUTĚŽE V MANUÁLNÍ ZRUČNOSTI pořádané Železárnami Štěpánov a nazvané MŮJ VÝROBEK jsme nazdobili obrovského Otesánka. Vznikl z velké krabice, to bylo jeho nenasytné břicho, a ze spousty přírodnin. Za účast v soutěži si děti vysloužily celou krabici odměn.

Na konci dubna jsme si užili VELKÝ REJ ČARODĚJNIC. Den s malou čarodějnicí a netopýrem příjemně překvapil snad všechny. Děti si samy nazdobily loutky čarodějnic, oblékly je dle svých představ, rozcuchaly jim vlasy z barevné vlny, postavily a vymalovaly jí dokonce „perníkovou chaloupku“. Čarodějnické aktivity pokračovaly i venku na naší školní zahradě. Děti si vyzkoušely svou zručnost při překládání nákladu z lopaty na lopatu i svůj postřeh při hledání ztracených netopýrů a čarodějnic z papíru. Opekly si párečky a moc si pochutnaly.

Na jaře jsme si také zazpívali a zatancovali. Naučili jsme se spoustu jarních písniček a tanečků nejen o zvířátkách nebo ptáčcích. S PÍSNÍČKAMI A KYTAROU za námi přijel také PAN MOTYČÁK. Děti si s kytarou s chutí zazpívaly, mohly porovnat její zvuk se zvukem kytary elektrické, na kterou nám na počátku zimy zahrála paní asistentka.

Na jaře nám také hodně četli rodiče. PANÍ KNIHOVNICE přečetla dětem pohádku O havránkovi a slušném chování a nabídla dětem řadu ilustrovaných knih, které si mohly prohlédnout. Vyrobit si také svou záložku do knihy.

PAN PROGRAMÁTOR s sebou donesl dokonce i 3D TISKÁRNU. Přímo před dětmi na ní vznikaly drobné hračky. Přečetl pohádku o Malence.

PANÍ CHOVATELKA drobného zvířectva četla příběh Na statku a překvapila děti morčátky, která mohly krmit a hladit.

PANÍ ZDRAVOTNICE přinesla do školky dokonce lidskou kostru. Děti za pozorný poslech Velké doktorské pohádky odměnila injekcemi na hraní. Jako poděkování zazpívaly děti paní zdravotnici píseň Mnoho kostí, kloubů máme, celé tělo rozhýbáme ...

Léto, období dětí a oslav

Dalšími rodiči, kteří nám četli v projektu CELÉ ČESKO ČTE DĚTEM, byla PANÍ PRODAVAČKA, se kterou se děti učily správně nakupovat. Nezapomněly poděkovat, požádat ani zaplatit vlastnoručně vyrobenými penězi uloženými v nádherně vyzdobených peněženkách. Na obchod a nakupování si hrály ještě dlouhou dobu po této návštěvě. Paní prodavačka dětem přečetla pohádku O Medouškovi. A jak jinak, Medoušek uměl také počítat, jako děti.

Na poslední čtení, které se uskutečnilo až na konci června, se těšili hlavně předškoláci, ale nejen oni, také děti, které budou předškoláky až v příštím roce. Už teď, na konci školního roku, berou svou budoucí roli velice vážně a cítí se důležité. Kdo ze čtenářů kroniky tipoval, že tou poslední návštěvou byla PANÍ UČITELKA ze základní školy, měl pravdu. Pomohla dětem překonat případný strach z prvních

dnů, které prožijí na základní škole. S pohádkou z knihy Byla jednou koťata nazvanou Jak prodali krk a uši děti totiž poznaly, že ve škole není jen učení, ale je tam i zábava a legrace.

Záměrně jsem se v úvodu kapitoly o létě a posledním měsíci školního roku 2017/18 přenesla až na jeho konec. Nezadržitelně se blíží, všichni už se těší na přicházející prázdniny. Ale před námi byla ještě spousta událostí.

Rušný měsíc červen byl ve znamení oslav. Oslavovaly děti, obec Borač i celá naše republika. Vezmeme to tedy od konce. Ke 100letému výročí vzniku Československa se připojil Sbor hasičů Čech, Moravy a Slezska a uspořádali HISTORICKOU JÍZDU T. G. MASARYKA z Třebíče, Hodonína, Jevíčka a Bystřice nad Pernštejnem. Na žádost hasičů z místního sboru dobrovolných hasičů se děti podílely na přípravě uvítání historického hasičského auta, které k nám mělo přijet z Bystřice a jeho cesta mířila až na brněnské výstaviště. Čas příjezdu auta, na které se děti velmi těšily, byl krátce po obědě. To páteční odpoledne se až na ty nejmenší spáče nikomu odpočívat nechtělo. Pro pány hasiče jsme měli nachystané překvapení. Chtěli jsme jim jejich dlouhou cestu zpříjemnit. A snad se nám to i podařilo. Alespoň takové byly ohlasy. „U Vás v Borači jsme se pěkně

nasmáli," prohlásil pan hasič v dobové uniformě, který nám na památku dával razítko do naší třídní knihy. Rádi se s Vámi o trochu legrace podělíme.

Maminka sedí u stolku a čte napínavou knihu.

Holčička na maminku volá: „Mami, hoří nám lampa.“

Maminka jí odpoví: „Lampa nehoří, ale svítí.“

Holčička se zamyslí a volá na maminku: „V tom případě nám svítí i záclony..."

Děti si svým zpěvem, hrou na tělo a dramatizací vtipných scének od hasičů vysloužily POZVÁNÍ DO MÍSTNÍ HASIČSKÉ ZBROJNICE v Borači. Děti ve zbrojnici uvítal starosta dobrovolných hasičů pan Jurnečka. Ukázal jim hasičské auto i techniku. Dnes už vědí, co je to například rozpojovačka nebo proudnice. Vyzkoušely si i obtížnou manipulaci s nimi. Seznámily se s uniformou a výzbrojí hasičů. Po prohlídce nás pozval do zrekonstruované společenské místnosti v 1. patře zbrojnice, kde byly pro děti připravené dobroty. Napečené cukroví bylo moc dobré a děti si na něm při pohádce O Floriánkovi báječně pochutnaly. Z návštěvy si pak jako dárek odnesly nálepky, omalovánky i cenné rady jak se chovat v nebezpečných situacích, při kterých hasiči zasahují. Správné chování si mohou kdykoli připomenout v brožurce *Ted' už to vím*. Za pozvání i dárečky moc děkujeme.

Další velkou oslavou bylo 650. VÝROČÍ ZALOŽENÍ OBCE BORAČ A 120. VÝROČÍ SBORU DOBROVOLNÝCH HASIČŮ. Na oslavy jsme se připravovali i my ve školce. Nacvičit zajímavý program vyžadovalo značné úsilí. A tak jsme zpívali, cvičili, trénovali, ve školce nebo u kulturního domu, dá se říct, že za každého počasí. Květen i červen byly totiž velmi teplými měsíci. Ale naše děti byly vytrvalé. Než oslavy v sobotu 9. června vypukly, bylo třeba ještě nazdobit školku i prostor před obchodem. A tak děti vyráběly, sestavovaly, malovaly. Kluci vytvořili velký model jeřábu a hasičského auta, holčičky chtěly diváky rozesmát veselými sluníčky a zvířátky. Školku jsme nazdobili barevnými květinami a všechny návštěvníky jsme chtěli přivítat pestrým transparentem. Byl vytvořený sice jen z prostěradla, ale o to srdečnější. Na DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ, který se konal dopoledne před hlavními slavnostmi, děti vyrobily přáníčka pro všechny hosty.

V den, kdy se oslava konala, nemohl už nikdo dospat. Chtěli jsme se pochlubit, jak se za několik posledních let školka rozrostla. Přibylo nové vybavení a zařízení tříd, šatny i zahrady. V devět hodin přivítal první hosty barevný nápis: Vítáme Vás. Návštěvníky byli rodiče s dětmi, místní obyvatelé i rodáci z obce, jež život zahnal do různých koutů naší vlasti a kteří přijeli oslavit výročí své rodné obce. Jejich

vzpomínání na školu v období válečném, kdy tu prý býval lazaret, i poválečném bylo velmi zajímavé. Setkávání se všemi hosty bez rozdílu věku bylo moc milé a věříme, že všem se u nás líbilo. Malé děti si pohrály s hračkami, dospělí vyprávěli své zkušenosti, bývalí školkáčci, kteří jsou dnes na prahu dospělosti a kteří před lety školku navštěvovali, zavzpomínali na „svou“ školu.

Nejdůležitější část oslav měla ale vypuknout až odpoledne. Vystoupení dětí bylo naplánováno na 14 hodin. Do té doby slunečná obloha se začala zatahovat už dopoledne. Vystoupení, které si děti natrénovaly na hřišti u kulturního domu bylo ohroženo. A jak se říká, „co čert nechtěl“, ve dvě hodiny odpoledne zrovna končila velká bouřka, která s sebou přinesla pořádný přívalový déšť. Děti přišly s rodiči ke kulturnímu domu, možná s malou trémou, ale nadšené a odhodlané. Hřiště bylo celé pod vodou. Ale ještě nebylo vše ztraceno. Začalo velké vysušování, pořadatelé se činili i sluníčko hodně pomáhalo svými horkými paprsky. A tak oslava, i když s malým zpožděním, mohla začít. Nejdříve se představil sbor dobrovolných hasičů. Při jejich slavnostním nástupu se ale začalo znovu zatahovat. Děti byly připravené, cvičební prvky rozmístěné, do mikrofону z dětských úst zaznělo uvítání: „Dobrý den, dobrý den, dneska máme krásný den, dobrý den,

dobrý den, dneska si to užijem ..." V té chvíli se spustil déšť' podruhé. Nebylo na co čekat, vše se stěhovalo do sálu kulturního domu. I přes tyto obtíže se vystoupení dětem podařilo. Zpívaly a hrály pohádky i bez mikrofonu, s chutí a odvahou cvičily na bObles prvcích a do poslední písničky zapojily i starší kamarády ze školky, nyní již školáky. Párek v rohlíku a dobré pití definitivně zbavilo všechny děti trémy. Odpoledne si pak užily se svými rodiči, kdy mohly zhlédnout ukázky hasičských dovedností a techniky.

Třetím oslavencem byly samotné děti. 1. červen je u nás tradičně SVÁTKEM DĚTÍ. Je to den plný překvapení a hledání ukrytého pokladu. Děti hledají cestu k pokladu pomocí barevných fáborků. Poklad musí nejen najít, ale i vybojovat a zasloužit si ho. A tak střílí z luku, poznávají zvláštní předměty hmatem (například srnčí parůžky), malují křídami, překonávají přírodní překážkové dráhy. Když se zdálo, že děti mají poklad již nadosah, ozvaly se z louky, vedle které vedla naše cesta, podivné zvuky. Nejdříve se děti trochu polekaly, ale ty nejstatečnější se nedaly. Objevily hodného lesního skřítku hejkala, který jim nakonec pomohl poklad objevit. Ve skřítku se na malou chvíli proměnila naše paní školnice Jiřinka. Po objevení pokladu zavedla děti rovnou na sladkou zmrzlinu do obchodu. Svátek dětí se opravdu vydařil.

Mnoho nového se děti dozvěděly s pořadem OBJEVUJEME ZAJÍMAVOSTI VESMÍRU. Navštívilo nás putovní planetárium. Přijelo za námi až do Borače, společně s dětmi ze Štěpánovic. To bylo překvapení, když jsme otevřeli dveře a uviděli obrovskou nafouknutou kupoli, která zabírá skoro celý sál. Do nitra kupole jsme se vešli úplně všichni, tak byla velká. Podle pokynů jsme se uložili na záda na připravené podložky tak, abychom měli hvězdnou oblohu přímo před očima. S pohádkou o ledním medvědovi a tučňákovi jsme cestovali od severního k jižnímu pólu. Příběh indiánské dívky a jejích bratrů odhalil původ Velkého a Malého vozu. Na závěr se děti mohly ptát na vše, co je o vesmíru zajímá.

VZHŮRU ZA KAMARÁDY ZE ŠTĚPÁNOVIC. Tak jsme nazvali druhý společný výšlap dětí z obou MŠ. Splnili jsme, co jsme si v minulém roce slíbili. Sešli jsme se na „našem místě“, tedy na poloviční cestě mezi Boračí a Štěpánovicemi. Na kamarády ze sousední obce jsme se už moc těšili, zažili jsme s nimi v tomto roce hodně společných dobrodružství. Jako dárek jsme jim vystřihli a vymalovali rybičky. Dopoledne plné sluníčka, her a povídání s kamarády a také těšení na prázdniny udělalo radost úplně všem.

Tradičním loučením se školním rokem je loučením nejen s předškoláky. PASOVÁNÍ PLNÉ ŠPÁSOVÁNÍ proběhlo tento rok na nazdobené školní zahradě v režii pana Sergeje Sanži, který se na poslední červnové páteční odpoledne proměnil na cirkusového klauna. Některá zvířátka si do Borače přivezl sám, některá ztvárnily přímo děti. Výborně je napodobovaly. Tančily, přetahovaly se, zkrátka byl to „pořádný“ cirkus. Rodiče fandili a tleskali. Po zábavném představení přijel na koni pan král. Měl s sebou meč a s ním pasoval všechny naše předškoláky na školáky. Se šesti předškoláky se rozloučil také pan starosta Jaroslav Uher. Knížečka Putování skřítky Vítka, kterou na památku dostali, jim bude připomínat hezké chvíle, které v mateřské škole prožili.

Zbývalo rozloučit se se všemi dětmi. Odnáší si s sebou odměny ze Železáren Štěpánov za Otesánka z přírodnin. Odnáší si také medaile a další odměny za celoroční sportování se zvířátky.

Hurá na prázdniny **aneb tentokrát jsme opravdu na konci**

My všechny ve školce doufáme, že si děti s sebou odnáší řadu pěkných zážitků, na které budou rády vzpomínat, že se pro ně školka stala místem, kde si hrály s kamarády a kde se také něco nového

naučily, místem, kde se cítily bezpečně a spokojeně. Jsme rády, když se k nám děti vrací i jako školáci.

K zápisu se v měsíci květnu dostavily tři děti a všechny byly do MŠ přijaty. I jim přejeme, aby do školky chodily rády a nerady z ní odcházely.

Děkujeme všem příznivcům naší školky, všem sponzorům, díky kterým se naše školka může rozrůstat a vzkvétat. Děkujeme všem, kteří nám pomohli sbírat starý papír či víčka pro nemocnou Michalku. Děkujeme za čas všem těm, kdo dětem četli, i těm, kdo přinášeli do školky dárky v podobě medu nebo zavařenin. Děkujeme panu starostovi i dalším pracovníkům obce za zázemí, které nám vždy zabezpečili - vytopený sál, posekaný trávník, dovezené obědy.

A i když budu opakovat svá slova z loňské kroniky, musím je použít i v té letošní. DĚKUJEME VŠEM, CO NÁM DRŽELI PALCE.

Pohodové prázdniny, celou náruč společných zážitků prožitých s dětmi, hodně elánu i pevného zdraví všem přejí pracovnice MŠ

V Borači dne 31. 8. 2018

Mgr. Pavla Čechová, učitelka MŠ

Podzim v MŠ - ve třídě

Doprava, doleva

Na zahradě

Muzikanti, co děláte

Zima je prima

Zobeme jako ptáčci

Před Vánocemi

Čteme, čteme, čteme

Cvičíme s bObles

Cvičíme se zvířátky

U hasičů

Oslavy obce

